

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monumenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illustrandam,
Nunquam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Epistola XXIV. Sanctissimæ congregationis, & dilectissimæ dilectionis
Eboracensis Ecclesiæ fratribus. Eiusdem Piæ Matris Filivus Alcuinus
diaconus perpetui honoris in Christo pacem, & salutem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

que incerta, & cito rapimur ad iudicium. Qualis quisque tunc cupiat esse, talem se nunc tota virtute exhibeat. Si quid peccati, pro fragilitate carnis commiserit, abluat confessione, debeat poenitentia; ne damnetur in poena; sed coronetur in gloria. Habetis sanctos patres, qui vos genuerunt, adiutores; si illorum praeceptorum eritis factores. sed & angelicæ dignitates, & omnium Sanctorum agmina congaudent bonis vestris: desiderant vos socios habere suæ beatitudinis: imò & ipse DEVS, qui vult omnes homines saluos fieri, vobis æterni regni præparatam habet gloriam.

Nolite vos propter desidiam animi, vel carnales delectationes æternis fraudare bonis: sed magis omnistudio intendite, vt Dominum hîc habeatis defensorum; illîc, remuneratorem. Obsecro, vt pietas vestra placidè perlegat, quod charitas nostra deuotè conscripsit. Meæ quoque paruitatis vt memores sitis in sanctis orationibus vestris, per charitatis almitatem obtestor, vt familiaritatem, quam donastis mihi, inuiolabili fide custodire recordamini.

EPISTOLA XXIV.

Sanctissimæ congregationis, & dilectissimæ
dilectionis Eboracensis Ecclesiæ
fratribus.

*EIVSDEM PIÆ MATRIS FILIVS AL-
cuius diaconus perpetui honoris in Christo
pacem, & salutem.*

Venerabiles vestre dilectionis ab ENBALDO presbytero accepi literas. quarum pacificam inscriptionis seriè, idem ipse, qui portauit, mellifluis salutationis verbis valdè amplificauit: referens à vobis fraterni amoris, per-

REGAN
SII
om, m, n,
SIV
24

perseuerantiam in nos: ita vt inter lacrymas alloquutionem nostram, vestras per singula verba voces me audire aestimarem. quod & in literis apertissimè agnouit: in quibus legens vestras, visum est mihi, facies cernere.

Ioan. 16.

Quod vt verè fiat, omnium efficiat largitor bonorum vt tristitia vestra, vertatur in gaudium, & gaudium nostrum impleatur in illo; qui suis quoque ait discipulis: Et gaudium vestrum nemo tollet à vobis. In quo est gaudium indeficiens, salus perpetua, prosperitas beata, & beatitudo gloriosa. Vt hæc omnia nobis per suam concedere misericordiam dignetur, illius tota dilectione, & tota virtute inhaereamus præceptis; sanctorum patrum sequamur vestigia qui nos genuerunt in Christo, & in hoc sacratissimum consueculum congregauerunt, & paternæ pietatis lacte enutrierunt. Horum animas in conspectu summi pastoris, ac redemptoris nostri, æternis gaudiis semper adistere credamus, & inde nostris fauere precibus; si mandata vitæ, quæ nobis Spiritu sancto inspirante statuerunt, concordia deuotione nosse obseruare agnoscant.

Recordemur omni hora, dilectissimi fratres, quales habuimus patres, & progenitores, quàm præclaros, & pietate Deo amabiles, & omni populo honorabiles. Nō simus de genere illorum nobilitate filij, dum horum inter sacratissimas constamus reliquias, eorum cogitemus imitari conuersationem: quatenus eorum consortes gloriæ effici mereamur. Non nos seculi ambitio, carnalis delectatio; non luxuriæ putredo: non ebrietatis venena à rectissimo vitalis vitæ tramite reuocent: per quem illi gradientes, gloriam cum Deo meruerunt sempiternam.

Vnanimes estote, in omni bono consilio: concordetis in omni regularis vitæ disciplina: Dei omnipotentis, qui cordis secreta conspicit, honorem & voluntatem, pura pite-

mō omnium quærite conscientia: vt eius gratia, quæ optima sunt, & saluti proxima, vos inuenire faciat. Fraternali, & pacificam semper habeamus charitatē, vt oues Christi, eiusdem vitæ pascuis epulantes, vnius ouilis muro manentes, in vna orationis domo, DEI nobis misericordiam conuocantes.

Nec aliquis se canonicis horis à communione sanctæ orationis, suæ negligens salutis, separet. Melius est, vt Evangelica visitatio, horis competentibus inueniat cum fratribus orantes, quàm diaboli fauilla, in aliqua negligentia, vel luxuria torpentes. Vnicuique secundum suum laborem merces manet in æternum.

Qui plus laborat, plus mercedis accipit. Nec labor salutis nostræ durus debet videri. Sæpe austeriora medicamenta exoptata solent præstare salutem. Videmus quàm angusta porta, & arcta via sancti Martyres vitæ ingressi sunt sempiternam. Nos verò fratres, faciliori via, & leuiori cursu, ad eiusdem vitæ possumus peruenire beatitudinem, ipsa dicente veritate: Multæ mansiones sunt, in domo patris mei. *Ioan. 14.* Propter merita diuersa, mansiones multæ: tamen omnibus beata æternitas, & æterna beatitudo erit. quia quisquis ibi erit beatus, erit & gloriosus: vbi iusti fulgebunt sicut sol in regno patris eorum. *Matth. 13.* Sicut enim Sanctorum Martyrum persecutores fuerunt, diabolo instigante, impij homines: sic, nostri persecutores sunt, diabolo suggerente, seculi concupiscētia, & carnalis delectatio, & animi inconstantia, & Dei negligentia mandatorum. Et veluti illi martyres sancti, gratia adiuuante diuina, impios constanter vicerunt tyrannos, palmam æternæ acceperunt gloriæ. Sic & nos, si nostros, DEO auxiliante, superamus aduersarios, & diabolicis viriliter resistimus suggestionibus, coronam perpetuæ laudis, & palmam æternæ beatitudinis accepturi erimus.

H mus.

mus. Vos fratres charissimi, mei habete, obsecro, memoriam in sanctis orationibus vestris, ut anima, perpetua prosperitate gaudeat in vobis.

Ego deuotus vestræ paternitatis filius, nunquã obliuiscor vestri, sed semper præ, & super omnes alios diligo charitate Domini quotidie, cum intima cordis compunctione deprecans, ut vos æterna pietate custodiat, regat, atq; protegat. Valet in Christo dilectissimi fratres.

EPISTOLA XXV.

Domini, & Saluatoris mundi sanctissimæ
congregationi, & pio patri.

HVMILIS LEVITA SALVTEM.

LAudabilem vestræ beatitudinis conuersationem, & condignam vestro nomini vitam laudamus, Dominum in vobis, qui tales sui sancti nominis dignatus est habere confessores. Nec enim frustra speciali vocabulo monachi sancti SALVATORIS vocamini: nisi quia estis meritis, quod nomine dicimini. Imò & tam nobilis Rex, nobiles debet habere ministros, moribus egregios, in pace concordēs, in corpore castos, in animo sobrios, omni bonitate eximios: clarissimis aduetos triumphis non fuga vitam defendere, sed in acie firmiter stare, virtutibus pugnare, fortiter vincere, quatenus cum gloriosa victoriæ palma, æterni Regis ciuitatem intrare mereamini.

Hoc considerantes, fratres, adhortamini vosmetipsos per singulos dies, donec cognominetur Christus in vobis. Et ad finem firmum, cœptum iter beatæ conuersationis peragite, ut vnusquisque cum Apostolo dicere dignus efficiatur: Bonum certamen certavi, cursum consummaui.

1. Tim. 4.